

SYNG
FOR
VENNSKAP OG FRED

LILLSTRØM ROTARYKLUB

Sangoversikt

VENNSKAP OG KJÆRLIGHET

Balladen om Cecilia Lind.....	6
Brevet från Lillan.....	7
Den första gång jag såg dig.....	8
Eg veit ei lita jente.....	9
En natt forbi.....	10
Flicka från Backafall.....	11
For he's a jolly good.....	12
Good night ladies.....	13
Høstvise.....	15
Nocturne.....	17
Kjærlighetsvisa.....	18
Nu går sista visan.....	19
Så skimrande var alldrig havet.....	21
Vem kan segla.....	21

KJÆRT OG MUNTERT

Blåklukkevikua.....	22
Calle Schewens Vals.....	23
Fridtjof i Arkadien.....	24
Fritjof och Carmencita.....	26
Det hender så mangt på hovedøen.....	28
Flickan i Havana.....	29
Jamaica farewell.....	30
Loch Lomond.....	31
Kom mai du skjønne milde.....	33
Menuett i mai.....	34
My old Kentucky home.....	35
Nordaførr.....	36
Rosa på bal.....	37
Sønnavindsvalsen.....	38
Waltzing Matilda.....	39

SKÅL

Helan går.....	40
Og dette skal være.....	41
Theodor	42
Om gubben Noak och hans fru.....	43
Ut etter øl.....	44

JUL

Deilig er jorden.....	47
Det lysner i stille grender.....	48
Julekveldsvisa.....	49
Romjulsdrøm.....	50
Vi tenner våre lykter.....	51

HVERDAGSFILOSOFI

Du ska få en dag i mårå.....	52
En fattig trubadur.....	53
Får jag lämna nogra blommor.....	54
Här er Gudagott att vara.....	55
Så länge skutan kan gå.....	57
Jørgen Hattemaker.....	58
Vänta inte med att sjunga.....	59

Balladen om Cecilia Lind

Från Öckerö loge hörs dragspel och bas
Och fullmånen lyser som var den av glas
Där dansar Fredrik Åkare kind emot kind
Med lilla fröken Cecilia Lind

Hon dansar och blundar så nära intill
Hon följer i dansen precis vart han vill
Han för och hon följer lätt som en vind
Men säg varför rodnar Cecilia Lind?

Säg var det för det Fredrik Åkare sa?
Du doftar så gott och du dansar så bra
Din midja är smal och barmen är trind
Vad du är vacker Cecilia Lind

Men dansen tog slut och vart skulle de gå?
De bodde så nära varandra ändå
Till slut kom de fram till Cecilias grind
Nu vill jag bli kysst, sa Cecilia Lind

Vet hut, Fredrik Åkare, skäms gamle karln
Cecila Lind är ju bara ett barn
Ren som en blomma, skygg som en hind
Jag fyller snart sjutton, sa Cecilia Lind

Och stjärnorna vandra och timmarna fly
Och Fredrik är gammal men månen är ny
Ja Fredrik är gammal men kärlek är blind
Åh, kyss mig igen sa Cecilia Lind

Brevet från Lillan

Pappa, kom hem för vi längtar efter dig
Kom innan sommar'n är slut, lilla Pappa
Åskan har gått, och om kvällen blir det mörkt
Stjärnorna syns nu på himlen igen

Allt jag vill ha är ett halsband av korall
Ingenting annat det kostar för mycket
På våran tomt är det nu så mycket bär
Och fullt med ungar har fåglarna här

Sjön är så varm och vi badar varje dag
och jag hoppar i utan att bli rädd
för nu simmar jag så bra

Vi har så fint, nu i vårt lilla skjul
Och en liten gran har vi också sett
En som vi kan ha till jul

Detta har jag
Skrivit nästan bara själv
Och jag skall börja i skolan till hösten
Pappa, kom hem, jag vet något som du får
Nu slutar brevet från din Elinor

Den första gång jag såg dig

Den första gång jag såg dig, det var en sommardag
på förmiddagen då solen lyste klar,
och ängens alla blommor av många hundra slag,
de stodo bugande i par vid par.

Och vinden drog så saktelig och nere invid
stranden,
där smög en bölja kärleksfullt till snäckan uti
sandén.

Den första gång jag såg dig, det var en sommardag
den första gång jag tog dig uti handen.

Den första gång jag såg dig, då glänste
sommarskyn,

så bländande som svanen i sin skrud.

Då kom det ifrån skogen, från skogens gröna bryn
liksom ett jubel utav fåglars ljud.

Då ljöd en sång från himmelen så skön som inga
flera;

Det var den lilla lärkan grå, så svår att observera.

Den första gång jag såg dig, då glänste
sommarskyn,

så bländande och grann som aldrig mera.

Och därför när jag ser dig, om ock i vinterns dag,
då drivan ligger glittrande och kall,
nog hör jag sommarns vindar och lärkans friska
slag,

och vågens brus i alla fulla fall.

Nog tycker jag ur dunig bädd sig gröna växter
draga

med blåklint och med klöverblad, som älskande
behaga,

att sommarsolen skiner på dina anletsdrag,
som rodna och som stråla och betaga.

Eg veit ei lita jente

Eg veit ei lita jente, ja, eg kjenner a så vel,
eg veit ei lita jente nord i skogen,
med raude kinner, auge blå,
med fine hender, føter små,
eg veit ei lita jente nord i skogen.

Ved blomstertjønnna langt te skogs,
så langt, så langt te skogs,
der talatrosten synger så om kvelden,
på setervollen stod
ei ven'e jente glad og lo.
for trast austan tjønna der gjekk losen.

Og raud og rund gjekk sola att-
om åsen ned i vest,
så mørkt, ja så mørkt det vart i skogen.
På setervollen ga'
ei ven'e jente bort sitt ja,
eg har ein liten kjærast nord i skogen.

En natt forbi

Min krok er kald med grå gardiner
Som stenger solen ute.
Min seng er smal og golvet griner.
Jeg prater med min pute.

En natt forbi, et ensomt monarki.
Sang fra sjelen, slipp meg ned.
Jeg trenger en å våkne med.

En drøm er dekt til to personer
Og samler støv på stolen.
Et tog av tause telefoner,
og angst for alkoholen.

En natt forbi, en frihetsparodi.
Tåketanker, gi meg fred.
Jeg trenger en å våkne med.

En natt forbi, en stilnet melodi.
Sang fra sjelen, slipp meg ned.
Jeg trenger en å sovne ved,
Så får jeg en å våkne med.

Flicka från Backafall

Flicka från Backafall, briggen »Tre bröder«
kryssar ikväll i karibiska sjön,
medan en landvind från kusten i söder
stryker som sunnan där hemma kring ön.
Luften är kryddad av tusende salvor
men jag ger bort dem varenda en
mot att få vandra bland Backafalls malvor
allt medan månen går vakt över Ven.

Vänta mej inte till sommaren Ellen
då ska jag ännu ha linjen i norr.
Men när du står invid kyrkan om kvällen
tänk då att jag är en yr ollonborr
som utan lov tar en törn mot din tinning
och - medan du med händerna slår -
letar sej ner under bluslivets linning
- allt medan månen i malvorna går.

Känn att inkräktaren bara vill veta
om dina bröst bli som malvornas blom
var gång du känner min tanke sej leta
hem från sin vakt vid mesansegets bom;
Känn att det blott är din gosse som sänder
hälsningen att han som bärgad kapten
landar en gång under Backafalls stränder
- allt medan månen går vakt över Ven.

For he's a jolly good fellow

For he's a jolly good fellow
For he's a jolly good fellow
For he's a jolly good fellow
Which nobody can deny.
Which nobody can deny
Which nobody can deny
For he's a jolly good fellow
Which nobody can deny.

(similarly)

And we won't go home until morning
Until the break of da

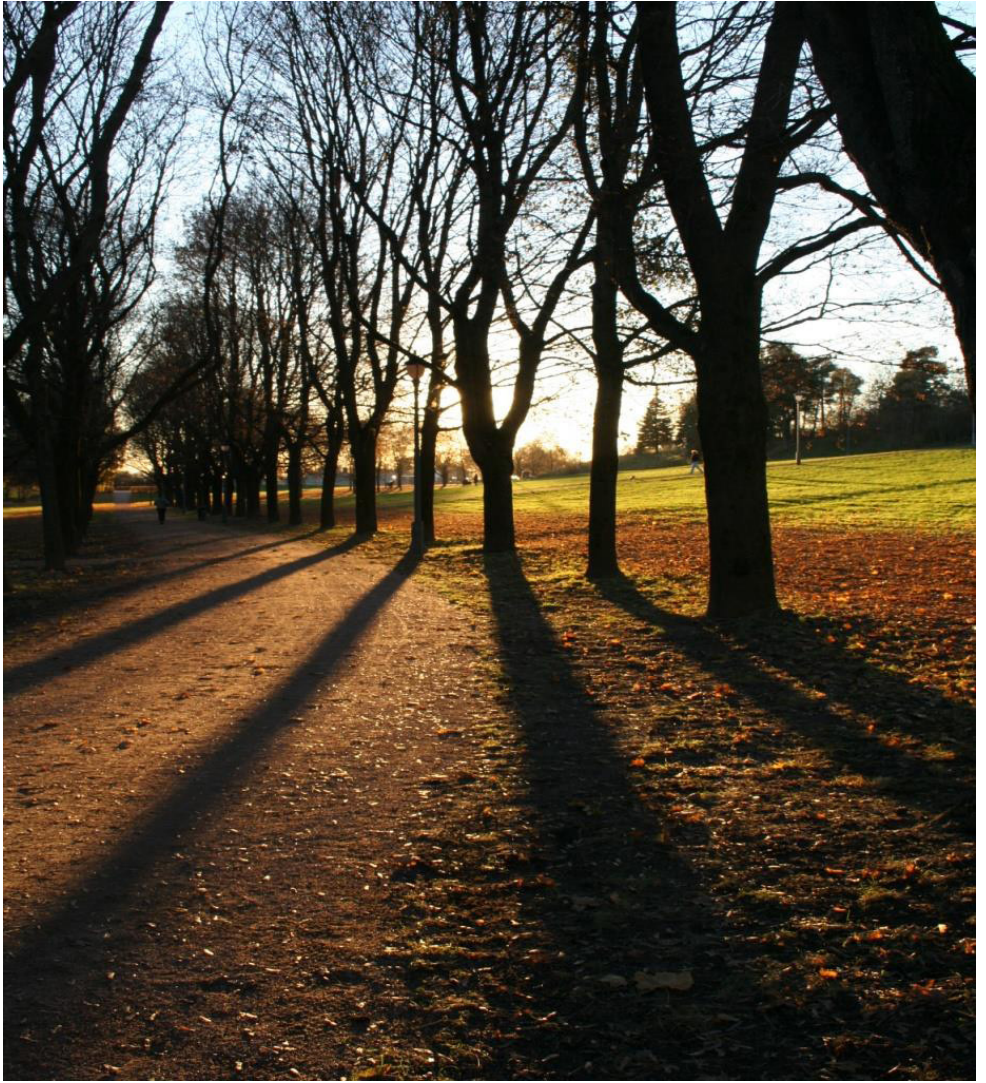
Good night ladies

Good night Ladies!
Good night Ladies!
Good night Ladies!
We're going to leave you now.

Merrily we roll along
roll along
roll along
Merrily we roll along
o'er the dark blue sea.

Farewell Ladies!
Farewell Ladies!
Farewell Ladies!
We're going to leave you now.

Merrily we roll along
roll along
roll along
Merrily we roll along
o'er the dark blue sea.

Høstvise

Tove Jansson

Vägen hem var mycket lång och ingen har jag mött,
nu blir kvällarna kyliga och sena.
Kom trösta mig en smula, för nu är jag ganska trött,
och med ens så förfärligt allena.
Jag märkte aldrig förut, att mörkret är så stort,
går och tänker på allt det där man borde.
Det finns så mycket saker jag skulle sagt och gjort
och det är så väldigt lite jag gjorde.

Skynda dig älskade, skynda att älska,
dagarna mörkna minut för minut,
tänd våra ljus, det är nära till natten,
snart är den blommande sommarn slut

Jag letar efter nånting som vi kanske glömde bort
och som du kunde hjälpa mig att finna.
En sommar går förbi, den är alltid lika kort,
den är drömmen om det man kunde vinna.
Du kommer kanske nån gång, förr'n skymningen blir blå,
innan ängarna är torra och tomma.
Kanske hittar vi varann, kanske hittar vi då på
något sätt att få allting att blomma.

Ref.:

Nu blåser storm därute och stänger sommarns dörr,
det är försent för att undra och leta.
Jag älskar kanske mindre, än vad jag gjorde förr
men mer än du nånsin får veta.
Nu ser vi alla fyrar kring höstens långa kust
och hör vågorna villsamma vandra.
En enda sak är viktig och det är hjärtats lust
och att få vara samman med varandra.

Refr.:

Nocturne

Sov på min arm! Natten gömmer
under sin vinge din blossande kind.
Lycklig och varm snart du drömmer
flyr mig i drömmen som våg flyr vind.

Fångas igen. Flämtar. Strider.
Vill inte. Vill. Och blir åter kysst.
Slumra min vän! Natten skrider.
Kärleken vaktar dig ömt och tyst.

Sov på min arm! Månens skära
lyftes ur lundarnas skugga skyggt
och på din barm o min kära
täljer dess återglans timmarnas flykt.

Helig den frid hjärtat hyser
mitt i den virvlande blodströmmens
larm!
Slut är din strid. Månen lyser.
Vårnattsvind svalkar dig. Sov på min
arm.

Kjærlighetsvisa

Når sommerdagen ligg utover landet
Og du og æ har funne oss ei strand
Og fire kalde pils ligg nerri vanne
Og vi e brun og fin og hand i hand
Når vi har prata om ei bok vi lika
Og alt e bra og ikke tel å tru
Ingen e så go som du da
Ingen e så go som du

Og når høsten finns og hverdagslive venta
Og fuglan tar te vett å flyg mot sør
Og vi får slit med regninga og renta
Og meininga forsvinn i d vi gjør
Når vi må over mang en liten avgrunn
Og ofte på ei falleferdig bru
Ingen e så go som du da
Ingen e så go som du

Men av og tel når tegnan blir for tydli
Og dem som sitt me makta gjør mæ
skræmt
Når de fine ordan demmes blir motbydli
Og tankan bak e jævli dårlig gjæmt
Da har æ ei som vet at folk vil vokne
Og at veien ifra høyre snart må snu
Ingen e så go som du da
Ingen e så go som du

Og når æ kryp te køys å frys på beina
Og du har lagt dæ før mæ og e varm
Da vet du æ e litn og aleina
Og låne mæ litt dyne og ei arm
Og dagen den e vikti og den kræv oss
Men natta den e din og min og nu
Ingen e så go som du da
Ingen e så go som du

Nu går sista visan

Nu går sista visan,
dej vill jag sjunga för,
vi behöver varandra,
du och jag och dom andra,
som står utför.
Låt den sista strofen
bli till en sång vi minns,
tack för att jag får ha dej,
tack för att alla finns.

Så skimrande var aldrig havet

Så skimrande var aldrig havet
och stranden aldrig så befriande,
fälten, ängarna och träden, aldrig så vackra
och blommorna aldrig så ljuvligt doftande
som när du gick vid min sida
mot solnedgången, aftonen den underbara,
då dina lockar dolde mig för världen,
medan du dränkte alla mina sorger,
älskling, i din första kyss.

Vem kan segla

Vem kan segla förutan vind?
Vem kan ro utan åror?
Vem kan skiljas från vännen
sin
utan att fälla tårar?
Jag kan segla förutan vind,
jag kan ro utan åror,
men ej skiljas från vännen
min
utan att fälla tårar.

Blåklukkevikua

Nå ligg steinrøysa solvarm med fingerstrå,
Blåklukkevikua -
je er heme nå,
Blåklukkevikua -
den var lykka for meg.

Den vi fekk som ei gave da vi var små.
Blåklukkevikua -
midt i æilt det grå,
Blåklukkevikua -
som jeg lengte mot deg.

Natta bære skumre,
dagen var blå,
og vegen var lett å gå.

Flyge berrføtt i dogg-gras og blåbærlyng.
Blåklukkevikua -
ja, den ler og syng.
Blåklukkevikua -
milla steinrøys og strå,
sitt je i a nå,
je er i a nå.

Calle Schewens Vals

I Roslagens famn på den blommande ö, där vågorna klucka mot strand
och vassarna vagga och nyslaget hö det doftar emot oss ibland,
där sitter jag uti bersån på en bänk och tittar på tärnor och mås,
som störta mot fjärden i glitter och stänk på jakt efter födan, gunås.

Själv blandar jag fredligt mitt kaffe med kron
till angenäm styrka och smak
och lyssnar till dragspelets lockande ton, som hörs från mitt
stugogemak.

Jag är som en pojke, fast farfar jag är,
ja rospiggen spritter i mig!
Det blir bara värre med åren det där med dans och med jäntornas
blig.

Se, måsen med löjan i näbb, han fick sitt! Men jag fick en arm om
min hals!
O, eviga ungdom, mitt hjärta är ditt, spel opp, jag vill dansa en vals.
Det doftar, det sjunger från skog och från sjö, i natt ska du vara min
gäst!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens mö och solen går ned i
nordväst.

Då vilar min blommande ö vid min barm, du dunkelblå, vindstilla fjärd
och juninattsskymningen smyger sig varm till sovande buskar och
träd.
Min älva, du dansar så lyssnande tyst och tänker, att karlar är troll.
Den skälver, din barnsliga hand, som jag kysst, och valsen förklingar i
moll.

Men hej, alla vänner, som gästa min ö! Jag är både nykter och klok!
När morgonen gryr, ska jag vålma mitt hö och vittja tvåhundra
krok.
Fördöme dig skymning, och drag nu din kos! Det brinner i martallens
topp!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens ros han dansar till solen går
opp!

Fridtjof i Arkadien

På Colla Bellas höjd, där geten skuttar
Och glesa furor skugga ginst och sand
Där finns en grön oas, en äng, som sluttar
Ner mot en vindal och en palmklädd strand.
Där ser man Corsica I siktigt väder
Och Provensalska bergens blåa bård.
Där doftar kaprifolium och fläder,
Där kan man vandra ostörd utan kläder;
Långt ner I dalen ligger närmsta gård.

Där kom jag glad och naken mittpå dagen,
En pilgrim från det fjärran Göteborg.
Jag bar en krans av fikonlöv kring magen
Och ost och bröd och lantvin I en korg.
Det var en härlig dag, jag hade turen
Att höra näktergalens ljuva röst.
Jag kände mig som fågeln släppt ur buren,
Jag var på väg tillbaka till naturen,
Jag ville vila mig vid jordens bröst.

Ja, där gick getterna och där gick fåren
Som vita moln på ängens klorofyll,
Och näktergalen sjöng I björnbärssnåren,
Och själv var jag en del av min idyll.
Jag gjorde utav fikonlöv en bricka,
Och lade upp min mat, drog upp mitt vin.
Jag satte mig I gräset för att dricka.
Då fick jag plötsligt se en naken flicka,
Som kom emot mig med en glättig min.

Jag har då aldrig nånsin sett på maken!
Hon kom och ställde sig helt tätt intill
Men innan jag hann tänka rätt på saken
Så fick jag plötsligt se två flickor till.
De skrattade och jazzade på ängen
Och sjöng: Oh, happy days are here again!
Sen högg de mej och ropte: Opp ur
sängen!
Jag tappa mina fikonlöv I svängen,
Och flickorna försvann bland skogens trän.

På aftonen när jag kom ned till staden,
Då mötte jag dem åter alla tre
I vita klänningar på promenaden,
De skönaste tre gracer man kan se.
Den ena tog mej genast käckt I handen
Och sa: I'm leaving on an early train.
Där gick vi under palmerna på stranden
Och pratade och ritade I sanden
Och sjöng: Oh, happy days are here again!

Jag är från San Fransisco, sa den sköna,
Och därför klättrar jag så bra I berg! -
Jag dansar gärna naken I det gröna,
Jag älskar så naturens form och färg!
Ja, I Amerika har vi friska vanor -
Här I Europa är man mer mondän!
Men, darling, vi ha ändå samma anor!
Oh, låt oss aldrig vandra skilda banor!
Oh, darling, happy days are here again!

Fritjof och Carmencita

Samborombon, en liten by förutan gata,
den ligger inte långt från Rio de la Plata,
nästan i kanten av den blåa Atlanten och med
pampas bakom sej många hundra gröna mil,
dit kom jag ridande en afton i april
för jag ville dansa Tango.

Dragspel, fiol och mandolin
hördes från krogen och i salen steg jag in,
där på bänken i mantilj och med en ros vid sin
barm
satt den bedårande lilla Carmencita
Mamman, värdinnan satt i vrån,
hon tog mitt ridspö, min pistol och min manton.
Jag bjöd upp och Carmencita sa: Si gracias senior
Vamos a bailar este tango.

Carmencita lilla vän, håller du utav mig än ?
Får jag tala med din mamma och din pappa,
jag vill gifta mej med dej , Carmencita !
Nej, don Fritjof Andersson, kom ej till
Samborombon,
om ni hyser andra planer när det gäller mig,
än att dansa tango.

Ack, Carmencita gör mej inte så besviken,
jag tänkte skaffa mig ett jobb här i butiken,
sköta mig noga, bara spara och knoga,
inte spela och dricka men bara älska dig,
säj, Carmencita, det är ändå blott med mig,
säj, som du vill dansa tango ?

Nej, Fritjof, Ni förstår musik,
men jag tror inte att Ni kan stå i en butik
och förresten sa min pappa just i dag
att han visste vem som snart skulle fria
till hans dotter.

En som har tjugotusen kor
och en estancia som är förfärligt stor.
Han har prisbelönda tjuvar,
han har oxar, får och svin,
och han dansar underbart tango.

Carmencita lilla vän,
akta dig för rika män !
Lyckan den bor ej i oxar eller kor,
och den kan heller inte köpas för pengar.
Men min kärlek gör dig rik,
skaffa mej ett jobb i er butik !
Och när vi blir gifta söta ungar ska du få,
som kan dansa tango.

Det hender så mangt på hovedøen

Innover fjorden en snekke gled, Akk hvor timene flyr
Bakenom åsen gikk solen ned, da vi nådde Dyna Fyr.
Været er så vakkert, sa Johan. Skal vi gå i land?

refr:

Så gikk vi en deilig sommernatt i land på Hovedøen.
Vi fant oss en vakker plett og satt og så utover sjø'n.
Småfugler sang i busk og kratt så jeg ble rent betatt.
Det hender så mangt på Hovedøen en midtsommernatt.

Timevis satt vi der hånd i hånd. Og han sa så mye pent
At om vi knytter ett elskovsbånd, sånn var det iallfall ment,
Og jeg var så ung og dum enda, trodde alt hans sa

refr

Det var slik en deilig sommernatt på gamle Hovedøen.
Og Gud vet hvor lenge slik vi satt og så utover sjø'n.
Småfugler sang i busk og kratt, så jeg ble ganske matt.
Det hender så mangt på Hovedøen en midtsommernatt

Kjærlighetslykken går lett i knas, Elskovsild blir til is
Tenk at vår herlige lystseilas, endte i totalt forlis.
Derfor ber og råder jeg enhver, pike fjern og nær.

refr

Gå aldri en deilig sommernatt i land på Hovedøen.
Sitt aldri forelsket og betatt og se utover sjø'n.
Sky alt som heter busk og kratt, men husk for alltid at:
Det hender så mangt på Hovedøen en midtsommernatt.

Jamaica farewell

Down the bay where the nights are gay
And the sun shines daily on the mountain top
I took a trip on a sailing ship
And when I reached Jamaica I made a stop

But I'm sad to say I'm on my way
Won't be back for many a day
My heart is down, my head is turning around
I had to leave a little girl in Kingston town

Sounds of laughter everywhere
And the dancing girls sway to and fro
I must declare my heart is there
Though I've been from Maine to Mexico

But I'm sad to say .....

Down at the market you can hear
Ladies cry out while on their heads they bear
Akie rice, salt fish are nice
And the rum is fine any time of year

But I'm sad to say.....

Loch Lomond

By yon bonnie banks and by yon bonnie braes,
Where the sun shines bright on Loch Lomon'.
where me and my true love were ever wont to gae
On the bonnie, bonnie banks o' Loch Lomon'.

Chorus:

O ye'll tak' the high road and I'll tak the low road,
An' I'll be in Scotland afore ye;
But me and me true love will never meet again
On the bonnie, bonnie banks o' Loch Lomon'.

'Twas there that we parted in yon shady glen,
On the steep, steep side o' Ben Lomon',
Where in purple hue the Hieland hills we view,
An' the moon comin' out in the gloamin'.

(chorus)

The wee birdies sing and the wild flow'rs spring,
And in sunshine the waters are sleepin';
But the broken heart it kens nae second spring again,
Tho' the waefu' may cease frae their greetin'

(chorus)

Kom mai du skjønnne milde

Kom, mai, du skjønnne, milde, gjør skogen atter
grønn,
og la ved bekk og kilde fiolen blomstre skjønn!
Hvor ville jeg dog gjerne at jeg igjen deg så!
Akk, kjære mai, hvor gjerne gad jeg i marken gå!

Om vint'ren kan man have vel mangt et tidsfordriv;
man kan i sneen trave - å ja, et lystig liv!
Men når seg lerken svinger mot sky med liflig slag,
på engen om å springe - det er en annen sak!

Kom derfor, mai, du milde, gjør skogen atter grønn,
og la ved bekk og kilde fiolen blomstre skjønn!
Hvor ville jeg dog gjerne at jeg igjen deg så!
Akk, kjære mai, hvor gjerne gad jeg i marken gå!

Menuett i mai

Vil du bli med i menuetten
i de grogrønne mainetten'
når det våres, når det våres
utmed gangsti og vegg.
Vil du leke og gle' deg
tar du kjæresten med deg
uti skogen når det lever
milla bjørker og hegg.

Du kan høre e fløyte trille,
du kan ane ho Tirilille
der ho danser, der ho danser
sine sirlige trinn
over gråbleke stener,
under løvrike grener.
Og det kvisker og det nynner
og det risler og rinn.

Det er ongdøm og det er drømmer,
det er lengsel i alle gjømmer,
sjå det gjynger, sjå det gjynger
i en fin menuett.
Det er sammar i vente,
det er lykke å hente.
Det er livet som forærer
deg en blomsterbukett

My old Kentucky home

The sun shines bright on my old Kentucky home
Tis summer, the darkies are gay
The corn top's ripe and the meadow's in bloom
While the birds make music all the day

The young folks roll on the little cabin floor
All merry, all happy and bright
By'n by hard times come a-knocking at the door
Then my old Kentucky home good night

Weep no more, my lady Oh, weep no more, today
We will sing one song for the old Kentucky home
For the old Kentucky home far away.

They hunt no more for the 'possum and the coon,
On meadow, the hill and the shore,
They sing no more by the glimmer of the moon,
On the bench by that old cabin door.
The day goes by like a shadow o'er the heart,
With sorrow where all was delight.
The time has come when the darkies have to part,
Then my old Kentucky home, good night.
(Chorus)

The head must bow and the back will have to bend,
Wherever the poor folks may go
A few more days and the trouble will end,
In the field where sugar-canes may grow.
A few more days for to tote the weary load,
No matter, 'twill never be light
A few more days till we totter on the road,
Then my old Kentucky home, good night.
(Chorus)

Nordaførr

Alt det du vet om e vinter'n som tappa dæ tom
Og natta som vet den har vunne.
Du har TV'n og tankan dæ sjøl og et rom
Og liv som har levd og forsvunne.
Du vet det e været som hold dæ førr narr,
Men du kjenn ingen ansikta i januar
Og du lengta mot lyset fra mørket om morran.
Og fra frosten som frys fast i såran

Joda du vet du har venna at du har det bra,
Men tetgan e tøygre å bær på.
Du e ensom og hjelpelaust nordaførr da,
Det e langt inn te hjerta med klær på.
Du kunn ha gådd ut men korhen sku du gå,
Så håpa du heller at nå'n banka på
Jo det vet å bit fra sæ det landet vi 1ev i,
Han e lang vinter'n men ikke evig

Førr nu e det vår her i byen og gatan e bar
Det spire og gror i landet.
Og det gjør oss takknemlig førr det som vi har
Og vi trur på oss sjøl litegranne.
Det hende vi tell og med føle oss fri,
Vi vet vi e hjemme og her ska vi bli
Vi e sterk og kan ta ka som helst når det kommer,
Vi har sola og snart e det sommer

Rosa på bal

Tänk att få dansa med Andersson,
lilla jag, lilla jag, med Fridtjof Andersson!
Tänk att bli uppbjuden av en så'n populär
person.

Tänk vilket underbart liv, det Ni för!
Säj mej, hur känns det at vara charmör,
sjöman och cowboy, musiker, artist,
det kan vel aldrig bli trist?

Nei, aldrig trist, Fröken Rosa,
är man som Er kavaljer.
Vart enn jag ställer min kosa,
aldrig förglömmmer jag Er!
Ni är en sångmö från Helikos Berg
O, Fröken Rosa, Er linja, Er färg!
Skuldran, profilen med lockarnas krans!
Ögonens varma glans!

Tänk, inspirera Herr Andersson,
lilla jag inspirera Fridtjof Andersson!
Får jag kanhände min egen sång, lilla jag
engång?
Rosa på bal, vackert namn, eller hur?
Början i moll och finalen i dur.
När blir den färdig, Herr Andersson säj,
visan ni diktat till mej?

Visan om Er, Fröken Rosa,
får Ni i kväll till Ert bord.
Medan vi talar på prosa
diktat jag rimmande ord.
Tyss, ingen såg att jag kysste Er kind.
Känn hur det doftar från parken av lind,
Blommande linder kring mån'belyst stig.
Rosa, jag älskar dig!

Sønnavindsvalsen

Og jinta sa tel sønnavind; Å rør ittr sløret på hatten min,
for den lyt vara rein og pen så je kæin få møte min elskede venn i
hatt med slør og silkestå og kjole med blonder på kragen,
to kvite skor med med sløyfe på og strømper så klare som dagen

Og jinta gikk i sønnavind og svinse og svæinse i stasen sin.
På kryss og tvers og så på skrå, så hu sku bli sikker på æille fekk
sjå
en hatt med slør . . .

Og jinta gikk i sønnavind og svinse og svæinse i stasen sin.
På kryss og tvers og så på skrå, så hu sku bli sikker på æille fekk
sjå
en hatt med slør . . .

Og dæinsen gikk i sønnavind, og jinta vart kaste i ringen inn
blæint kvæ, bar og beksømskor, der kunne du skimte det flakse
og for
en hatt med slør ...

Og dagen kom med sø'nnavind før hu kunne sleppe fra gutten
sin,
hu smaug seg fram så stilt på tå og håpet så inderlig ingen fekk
sjå
en hatt med slør . . .

Og jinta sov med smil på kinn og drømte så deilig om gutten sin,
hu vogga seg i søvnen inn, og ute på klesnora vogga i vind
en hatt med slør og silkestrå og kjole med blonder på kragen,
to kvite skor med sløyfer på og strømper så klare som dagen.

Waltzing Matilda

Once a jolly swagman camped by a billabong
Under the shade of a coolibah tree
And he sang as he watched and waited till his billy boiled
You'll come a-Waltzing Matilda with me
Down came a jumbuck to drink at the billabong
Up got the swaggie and grabbed him with glee
And he sang as he stowed that jumbuck in his tucker-bag
You'll come a-Waltzing Matilda with me

Refr.:

Waltzing Matilda, Waltzing Matilda
You'll come a-Waltzing Matilda with me
And he sang as he stowed that jumbuck in his tucker-bag
You'll come a-Waltzing Matilda with me

Down came the squatter mounted on his thoroughbred
Up came the troopers One Two Three
Who's the jolly jumbuck you've got in your tucker-bag?
You'll come a-Waltzing Matilda with me

Refr.:

Up got the swaggie and jumped into the billabong
You'll never catch me alive said he
And his ghost may be heard as you pass by that billabong
You'll come a-Waltzing Matilda with me

Refr.:

Helan går

Helan går
sjung hoppfalderahurrah-
hurrah
helan går,
sjung hoppfalderahurrah.
Och den som inte helan når
han ej heller halvan får;
Helan går!
Sjung hoppfalderahurrah.

Og dette skal være

:/: Og dette skal være ...sin skål.

Hei skål! :/:

Og skam for den som ikke ...sin skål vil drikke!

Skålen drikkes

Hurra, hurra,
den skålen var bra.
Hurra.

Theodor

Jeg elskede sjøen ifra jeg var
ung
og svømmede om som en sei
faderiorei

En dag da jeg badet min
velskapte kropp
kun bagenden ragede opp
faderiorei

Folk ropte: "Der svømmer en
aligator!"
Så var det - til Theodor
Folk ropte: "Der svømmer en
aligator!"
Så var det - til Theodor

Om gubben Noak och hans fru

||: Gubben Noak, gubben Noak, var en hedersman: :||
när han gick ur arken,
plantera han på marken

||: mycket vin, ja :|| detta gjorde han.

||: Noak rodde, Noak rodde ur sin gamla ark, :||
köpte sig buteljer
sådana man säljer

||: för att dricka :|| på vår nya park.

||: Han väl visste, han väl visste att en mänska var :||
torstig av naturen
som de andra djuren —

||: därför han ock :|| vin planterat har.

||: Gumman Noak, gumman Noak var en hedersfru: :||
hon gav man sin dricka.

Fick jag sådan flicka,
||: gifte jag mig :|| just på stunden nu.

||: Aldrig sa hon, aldrig sa hon: »Kära far, nånå, :||
sätt ifrån dig kruset!«
Nej det ena ruset

||: på det andra :|| lät hon gubben få.

||: Gubben Noak, gubben Noak brukte egna hår, :||
pipskägg, haka trinder,
rosenröda kinder,

||: drack i botten. :|| Hurra och gutår!

||: Då var lustigt, då var lustigt på vår gröna jord: :||
man fick väl till bästa —
ingen torstig nästa,

||: satt och blängde :|| vid ett dukat bord.

||: Inga skålar, inga skålar gjorde då besvär — :||
då var ej den läran:

»Jag skall ha den äran!«
||: Nej, i botten :||: drack man ur... så här.

Ut etter øl

Det var en god gammel bondemann
som skulle gå ut etter øl
Det var en god gammel bondemann
som skulle gå ut etter øl
som skulle gå ut etter øl
som skulle gå ut etter øl, etter øl,
etter HOPPSANNSA, TRALLALLALA!
Som skulle gå ut etter øl.

Til konen kom der en ung student,
mens mannen var ute etter øl
Til konen kom der en ung student,
mens mannen var ute etter øl
mens mannen var ute etter øl
mens mannen var ute etter øl, etter øl,
etter HOPPSANNSA, TRALLALLALA!
Mens mannen var ute etter øl.

Han kysset henne på rosenmunn
og klappet henne på kinn.
Han kysset henne på rosenmunn
og klappet henne på kinn,
mens mannen var ute etter øl,
mens mannen var ute etter øl, etter øl,
etter HOPPSANNSA, TRALLALLALA!
Mens mannen var ute etter øl.

Men mannen sto bakom døren og så
hvordan det hele gikk til.
Men mannen sto bakom døren og så
hvordan det hele gikk til.
De trodde han var ute etter øl
De trodde han var ute etter øl, etter øl,
etter HOPPSANNSA, TRALLALLALA!
De trodde han var ute etter øl.

Han tok studenten i
buksen bak,
og sparkede han ut av dør.
Han tok studenten i
buksen bak,
og sparkede han ut av dør.
og så gikk han ut etter øl
og så gikk han ut etter øl,
etter øl,
etter HOPPSANNSA,
TRALLALLALA!
Og så gikk han ut etter øl.

Moralen er: Ta din kone
med
når du skal gå ut etter øl.
Moralen er: Ta din kone
med
når du skal gå ut etter øl
når du skal gå ut etter øl
når du skal gå ut etter øl,
etter øl,
etter HOPPSANSA,
TRALLALLALA!
når du skal gå ut etter øl.

Deilig er jorden

Deilig er jorden,
prektig er Guds himmel,
skjønn er sjelenes
pilgrimsgang!
Gjennom de fagre riker på
jorden
går vi til paradiset med
sang.

Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters
gang;
Aldri forstummer
tonen fra himlen
i sjelens glade
pilgrimssang.

Englene sang den
først for markens hyrder;
skjønt fra sjel til sjel det
lød:
Fred over jorden,
menneske, fryd deg!
Oss er en evig frelser født!

Det lysner i stille grender

Det lyser i stille grender
av tindrande ljøs ikveld,
og tusunde barnehender
mot himmelen ljosi held.

Og glade med song dei helsar
sin broder i himmelhall,
som kom og vart heimsens frelsar
som barn i ein vesal stall.

Han låg der med høy til pute,
og gret på si ringe seng,
men englane song der ute
på Betlehems aude eng.

Julekveldsvisa

Nå har vi vaske golvet og vi har børi ved,
og vi har sett opp fuggelband og vi har pynte tre'.
Nå sett vi øss og hvile og puste på ei stund,
imens je rugge vogga, så bror din får en blund.

Dra krakken bortått glaset, så sett vi øss og ser,
og prøve finne leia der julestjerna er,
den blankeste ta alle, hu er så klar og stor
- du ser a over taket der a Jordmor-Matja bor.

Hu er så snill den stjerna, hu blanke', kan du sjå?
- og nå ska je fortælja og du ska høre på
Den fyste gong hu skinte så laga hu ei bru
imilla seg og himmel'n og ei krubbe og ei ku.

I krubba låg en liten gutt så fresk og rein og go,
og mor hass dreiv og stelte'n og far hass sto og lo,
og gjetergutta der omkring dom kute tel og frå
og bar med seg små lam-onger som gutten sku' få
sjå.

Og tel og med tre vise menn - dom rei i flere da'r
og ingen visste vegen og itte 'hen det bar,
men stjerna sto og blanke på himmelhvelven blå
så ingen ta dom gikk bort seg og alle tre fekk sjå.

Ja, det var fyste gongen som julestjerna brann,
men sea har a brønne i alle verdens land,
og såmmå å som hende er stjerna like stor
- du ser a over taket der a Jordmor-Matja bor.

Romjulsdrøm

En skulle vøri fire år i romjul
og kjint et jinte som var nesten fem.
Og begge skulle kledd seg ut med masker
og kømmi julbukk tel et bæssmorhem.
Og klokka skulle være midt på dagen
og vegen skulle vara lett og gå.
Og æille bikkjer skulle vara inne
og æille biler skulle bære stå.

Og hvis en møtte onger etter væga
som lo og sa dom ville være med.
Sa sku en hatt en bror i femte klasse
som rødde veg så dom fekk gå i fred.
Og Bæssmorhuset skulle mæssom såvå
og bak gardina skulle ingen sjå.
Før dom fekk stiltre seg på tå i gangen
og feste maska før dom knakke på.

Så sku dom klampe inn på tunge hæler
og kvnke julbokkmål »godkvell, godkvell!“
Og djupt i stolen sku a bæssmor svara:
»så kom det julbukk åt en stakkars lell.
En skulle vøri fire år i romjul
da julelysa brente dagen lang.
Og væla var et hus med fire vegger
der saligheta var et bæssmorfang

Vi tenner våre lykter

Sneen dalte lett og fin, og strøk blidt mot ruten min i morgens da jeg drømte på min pute. Vi tok skjerf og votter på, hastet veldig med å gå, snart var det tusen barnespor der ute.

Og vi tenner våre lykter når det mørkner, og når alle lyder pakkes inn i vatt. Ja vi tenner våre lykter når det mørkner, kanskje lyser de til kvelden si'r god natt.

Først så trakk vi kjelken opp, på en diger bakketopp, så suste vi avsted langt ut på jordet. og så bar det opp igjen, snart var vi på topp igjen så lo vi mens vi akte små og store.

Og vi tenner våre lykter når det mørkner, og når alle lyder pakkes inn i vatt. Ja vi tenner våre lykter når det mørkner, kanskje lyser de til kvelden si'r god natt.

Vi har bygget oss ett slott, som vi syns ble stort og flott, med prinser og en snedronning så vakker. Vinterdagen tar farvel, vi må hjem nå er det kveld, vi ser på himmelen at det lir og lakker.

Og vi tenner våre lykter når det mørkner, og når alle lyder pakkes inn i vatt. Ja vi tenner våre lykter når det mørkner, kanskje lyser de til kvelden si'r god natt.

Du ska få en dag i mårå

Det var en liten gutt som gikk og gret og var så lei
Hæin skulle tegne Babylon men lærer'n hæin sa nei
Hæin ød' la hele arket, hæin var tufsete og dom,
men så hørte hæin et sus som over furukrona kom

Du ska få en dag i mårå som rein og ubrukt står
med blanke ark og farjestifter tel
Og der kan du rette opp att alle feil i fra i går
og da får du det så godt i mårå kveld
Og hvis du itte greier det og alt er like trist
så ska du høre susen over furua som sist
Du ska få en dag i mårå som rein og ubrukt står
med blanke ark og farjestifter tel.

Og så vart gutten vaksin og hæin gikk og var så lei
Hæin hadde fridd åt jinta si men jinta hu sa nei
Og han gret i svarte skauen "Dette blir min siste dag"
Men da kom det over furua det såmmå linne drag

Du ska få...

Og nå er gutten vaksin og hæin slit som folk gjør
flest
med nybruk oppi Åsmarken der kjæringa er hest
Hæin syns det blir for lite gjort og streve jevnt og
trutt
og trøste seg med furusus når dagen blir for stutt.

Du ska få...

En fattig trubadur

Jag är en gammal trubadur som duger just till ingenting,
jag drager land och rike kring, en underlig figur.
Jag sjunger mina visor små för vem som gitter höra på,
min enkla livsfilosofi har denna melodi:

Du kan ingenting ta med dig dit du går,
nej, du kan ingenting ta med dig dit du går.
Du behöver inga penningar när du vid porten står
och du kan ingenting ta med dig dit går.

Du kanske är en rikaman som samlar i en penningpung.
Fast den förut är stinn och tung du gnider och går an.
Din kassakista är din gud men så en afton får du bud.
Och alla din slantar små, vad hjälper de dig då?

Du kan ingenting ta med dig dit du går,
nej, du kan ingenting ta med dig dit du går.
Du förvärfvar ej för penningar ett enda litet år
och du kan ingenting ta med dig dit går.

Jag är en gammal trubadur som drager land och rike kring
och jag besitter ingenting av visdom och kultur.
Men en sak har mej livet lärt att guldet det är föga värt.
Så om du trår till guld och makt ska du minnas vad jag
sagt:

Du kan ingenting ta med dig dit du går,
nej, du kan ingenting ta med dig dit du går.
Det finns alltid någon hungrande som invid vägen står
och du kan ingenting ta med dig dit går.

Får jag lämna några blommor

»Får jag lämna några blommor?
Några rosor i din vård?
och du må ej bliva ledsen, min kära.
För de blommorna är komna från en
konungagård.
Och det behövs svärd för att komma dem så
nära.

Den ena, den är vit.
Och den andra, den är röd.
Men den tredje, den vill jag helst dig förära.
Den blommar inte nu.
Först när givaren är död.
Men då blommar den rätt länge, min kära.
Då blommar den rätt länge, min kära.«

Här er Gudagott att vara

Här är Gudagott att vara
åh, vad livet dock är skönt
Hör vad fröjd från fåglars skara
se vad gräset lyser grönt

Humlan surrar, fjäriln prålar
lärkan slår i skyn sin drill
Och ur nektarfyllda skålar
dricka oss små blommor till

Här är Gudagott att vara
åh, vad livet dock är skönt
Hör vad fröjd från fåglars skara
se vad gräset lyser grönt

Humlan surrar, fjäriln prålar
lärkan slår i skyn sin drill
Och ur nektarfyllda skålar
dricka oss små blommor till

Humlan surrar, fjäriln prålar
lärkan slår i skyn sin drill
Och ur nektarfyllda skålar
dricka oss små blommor till

Så länge skutan kan gå

Så länge skutan kan gå
så länge hjärtat kan slå
så länge solen den glittrar på böljorna blå
om blott endag eller två
så håll tillgodo ändå
för det finns många som aldrig en ljusglimt kan få!
Och vem har sagt att just du kom till världen
för att få lycka och solsken på färden?
Att under stjärnornas glans
bli purrad uti en skans
att få en kyss eller två i en yrande dans?
Ja, vem har sagt att just du skall ha hörsel och syn,
höra böljornas brus och kunna sjunga!
Och vem har sagt att just du skall ha bästa menyn
och som fågeln på vågorna gunga.

Och vid motoreernas gång
och ifall vakten blir lång,
så minns att snart klämtar klockan för dig: ding, ding, dong!
Så länge skutan kan gå,
så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå,
så tag med glädje ditt jobb fast du lider,
snart får du vila för eviga tider!
Men inte hindrar det alls
att du är glad och ger hals,
så kläm nu i men en verkligt sju-sjungande vals!
Det är en rasande tur att du lever, min vän
och kan valsa omkring uti Havanna!
Om pengarna tagit slut, gå till sjöss omigen
med karibiens passadvind kring pannan.
Klara jobbet med glans,
gå iland någonstans,
ta en kyss eller två i en yrande dans!
Så länge skutan kan gå,
så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå.

Jørgen Hattemaker

Ja, fysst så vil je nevne min stilling og min stæinn:
je stár og svarve hatter i Salomo sitt læinn.
Sjøl bær' je navnet Jørgen, så skilnaden er stor,
men både je og Salomo kom nakne tel vår jord.

Refr.: Sola skinn' på deg
så skuggen fell på meg,
men graset er grønt for æille.

Når liljene på marken i fager blomstring stár
og æille himlens fugler sin glade trille slår
Je nynne såmmå strofa i Hattemakergrend
og morgendagen, Salomo, -hva veit vel vi om den.

Refr.: Sola skinn' på deg...

Har Salomo sitt måltid med vin og fyllte fat,
je sug på harde skorper og kæille det for mat.
Men det vi gjer ifrå øss dit vi i lønndom går
blir gras til hyrdens hvite lam og Sarons sorte får.

Refr.: Sola skinn' på deg...

Når dronninga av Saba gjør Salomo visitt,
je ser 'a Lea Lettvint og hu har tenkt seg hit.
Om leiet blir forskjellig frå silkeseng tel strå,
vi går mot såmmå paradís og hører harper slå.

Refr.: Sola skinn' på deg...

Når sola synk og dale bak slottets tårn og tind,
da kjæm den mørke natta med drøm og tankespinn.
Da blir je sjøl kong Salomo, og hæinn blir kæinnskje den
som stár og svarve hatter uti hattemakergrenn,

Refr.: -og sola skinn på meg
så skuggen fell på deg,
men graset er grønt for æille.

Vänta inte med att sjunga

Vänta inte med att sjunga tills du blir gammal
för i så fall så kan det hända sig att du dör
förrän du sjungit en enda sång.
Så därför är det bäst att ta det som det är,
det är ingenting att göra åt.
Du kan lika gärna vandra vägen framåt och le,
det hjälper ej med sut och gråt, nej
Vänta inte med att sjunga tills du blir gammal
för i så fall så kan det hända sig att du dör
förrän du sjungit en enda sång.

Vänta inte med att dricka tills du blir gammal
för i så fall så kan det hända sig att du dör
förrän du druckit en enda gång.
Så därför är det bäst att ta det som det är,
det är ingenting att göra åt.
Du kan lika gärna vandra vägen framåt och le,
det hjälper ej med sut och gråt, nej
Vänta inte med att dricka tills du blir gammal
för i så fall så kan det hända sig att du dör
förrän du druckit en enda gång.

Vänta inte med att älska tills du blir gammal
för i så fall så kan det hända sig att du dör
förrän du älskat en enda gång.
Så därför är det bäst att ta det som det är,
det är ingenting att göra åt.
Du kan lika gärna vandra vägen framåt och le,
det hjälper ej med sut och gråt, nej
Vänta inte med att älska tills du blir gammal
för i så fall så kan det hända sig att du dör
förrän du älskat en enda gång.

Kunnskap

og kultur!

Vi i Frostad & Skyrud har valgt å samle alle våre ansatte i Oslo og på Romerike – i Kunnskapsbyens Hus på Kjeller. Ved å samle all vår erfaring og kompetanse i aksen mellom Oslo og Gardermoen, sørger vi for å bygge et kraftsenter som gir engasjementet vårt kortreist vei til kundene både nordover og sydover.

Det nye kraftsenteret gir økt energi og overskudd med tanke på fremtid, offensiv satsing og ytterligere vekst. Vi lever av å bygge gode relasjoner og gi god, økonomisk veiledning til kundene våre.

Når vi nå styrker både kompetansen og det sosiale miljøet, vil du som kunde også merke forskjellen!

Vi samler all vår erfaring og kompetanse på ett sted!

Engasjement gir overskudd

FROSTAD & SKYRUD
autorisert regnskapsførerselskap

Gunnar Randers vei 24,
2007 KJELLER
www.frosky.no

Kraftsenter

med kosekrok

og kokosboller!